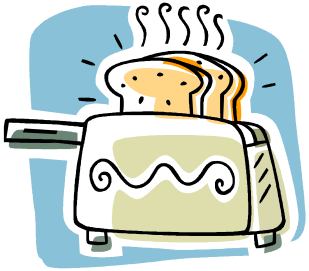

MONÄROBLADET

11 AUGUSTI 2006

Dagens Visdomsord

Gör mot din nästa va du vill att din nästa ska göra mot dig. För en anka kan vara dess mamma.

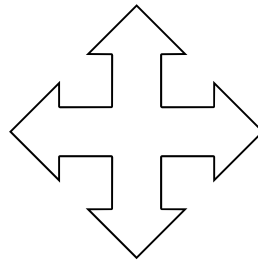
/Jesus ft. Mårten

Dagens Matsedel

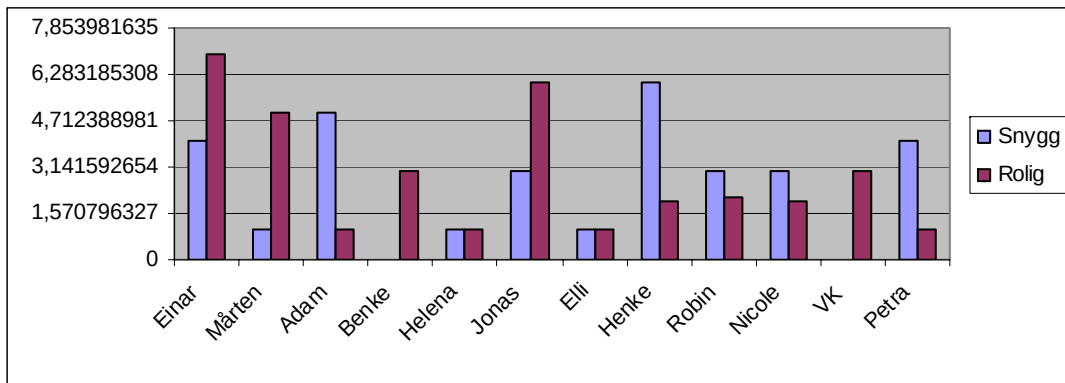
Frukost - GRÖÖÖT

Lunch - Pastasallad á la Henrik

Middag - Vad Pappa har lagat eller Big Mac Co

Omröstningen om den Snyggaste och Roligaste ledaren

TÄVLINGEN ÄR AVSLUTAT OCH EN OPARTISK JURY HAR
BESLUTAT ATT SAMTLIGA DELTAGARE ÄR VINNARE!!!!.

Borta bra men hemma bäst?

Redaktionen fick tidigare under veckan ett elektroniskt brev från allas vår kära vän Jonas, Juniorscout ledaren.

I sin krönika beskriver Jonas känslan av att vara hemma efter ett långt och slitsamt läger.

Eller?

”Nu har jag äntligen kommit hem, ätit lite mat och tagit en dusch. Åkte med Benke för att släppa av lite saker på Pettersberg och sedan via Bredäng in till stan. Satte mig i bilen trött och varm som fan, tyckte mest det skulle vara skönt att få komma hem. Somnade lagom tills vi kom ut på asfaltvägen men vaknade lika snabbt av att vi står still vid sidan av vägen. Frågade Benke lite yrvaket varför vi stod still, får svaret ”Det lät lite konstigt och nu lyser massor med lampor som inte lyste innan.” Klänger mig ur bilen och lyfter huven. Det var bara att bita i det sura äpplet när jag insåg att generatorremmen gått av. Nu står jag vid sidan av vägen mitt i skogen med en bil jag sov fram mot att sova i hela vägen hem. Efter mycket om och men tar vi oss till stora vägen där vi hittar en mack.

Dock har Statoil inget i lager som har något att göra med bilar...

Det blir en glass i solen undertiden som vi klurar på vad vi ska hitta på. Efter en väldigt provisorisk lösning styr vi kosan mot Strängnäs (som inte alls ligger någonstans i Stockholm för er som undrar).

Väl i Strängnäs hittar vi en mack som tydligen fattat att de som köper bensin ofta har en bil och kanske vill ha något bra till bilen.

Så efter ungefär 3 timmar i solen efter mycket svordomar och ångest börjar resan mot Stockholm igen. Dock fick vi koppla ur ACn så det är ner med alla rutor som gäller. Efter en mycket mycket lång och svettig resa kommer vi äntligen till Pettersberg där vi snabbt lastar om vårt överfulla släpp, för er som undrar kan jag berätta att det var lika varmt där som på de underbara Monäro ängarna dock är det mindre getingar fast fler bromsar.

INSÄNDARE

Ett farväl från Pellker.

Kära läsare.

Jag kommer alltid att minnas våra kära stunder här på Monäro. Anton sa till mig strax innan han åkte att kärleken är något som är värt att grubbla över. Och det har jag gjort. Väldigt mycket. Det finns många frågor kvar, men en sak vet jag med all säkerhet. Detta läger kryllar av kärlek. All sorts kärlek dessutom. Andreas till exempel, han är ju snällast i världen. Och utan Mårtens fantasi skulle ingen på Monäro vara lika glad idag. Dessutom har Serath världens coolaste glasögon. Men nog om hur underbara ni är. Vi har ju en lägerplats att ta hand om, vilket betyder att människor då och då kan komma i vissa konflikter. Men nu mot slutet av lägret så ser jag tydligt att allt groll är som bortblåst. Och om ni nu hoppas på att jag ska ta fram ett underbart citat ur mitt förråd, så måste jag göra er besvikna. Istället säger jag som Andreas sa när han kände på vattnet: ”Det är ljuvligt”.

Kärlek är ljuvligt.

//PELKER

Alex och Natta

Alex och Natta

I tältet låg

I tältet låg

Pussades lite

Pussades lite

När ingen såg

När ingen såg

Något att klippa ut och ha i plånboken.

Idag när vi åker ifrån lägerängarna ska det inte finnas ett spår efter oss, ingenting som visar att vi har varit här. Vi ska lämna Monäro i samma skick som vi fann det. Kanske känns det lite sorgligt att lämna lägret, patrullen och alla kompisar. Men tänk på att allt det vackra som vi känt kan aldrig plånas ut! Vi har fått vara med om massa saker under lägret; skapandet av otroliga patrullbyar, hajk, mordutredning, BattleMonäro, festkväll, lägerbål, brodagen, matkrig, vilda bad där bryggan sänktes, rännande på nätterna, bus, skratt, tjo och tjim.

Klockan börjar bli sent här uppe på redaktionen, men jag tror att scouterna fortfarande sitter och myser uppe vid lägerbålsplatsen, lyckliga över att det inte är något tapto ikväll, eller? Lägret är ännu inte slut. Och bara för att vi åker hem behöver inte det betyda att lägret har tagit slut. Det fortsätter.

*”Bryt upp, brytt upp
Den nya dagen gryr
Oändligt är vårt stora äventyr”*

Snart sitter jag i bilen igen på väg mot Bredäng det är ännu varmare nu än när vi var på väg ut till Petters. Efter ytterligare en svettig resa anländer vi till Bredäng där vi lastar ur det sista, vi är trötta och lider av vätskebrist. Efter lite flamsande är allt inpackat och vi sitter i bilen igen. Ska jag vara ärlig är resan in till stan mest som i en dimma men plösligt står jag utan för min dörr och letar efter mina nycklar. Kommer in och släpper allt i en hög, slänger en blick på klockan som visar nästan 21.00... Jag reflekterar snabbt över hur bekvämt och snabbt det skulle vara att åka bil hem. Slänger i mig lite mat och dansar in i duschen. När jag står där i duschen slår det mig att visst är det skönt med rent vatten man kan reglera temperaturen på, men jag längtar ändå sjukt mycket tillbaka till Lilla Grytsjöns grumliga vatten. Nu sitter jag i min ganska bekväma stol framför datorn och skriver det här, lyssnar på min musik med en kopp kaffe. Man kan tycka att allt borde vara på topp... Men jag saknar träsmaken från de vingliga bänkarna i ledarringen, eld koma när vi går igenom morgondagens program. Smakar på mitt kaffe, det är super gott som vanligt men ändå skulle jag genast byta det mot Peters super raketbränsle som han kokade över öppen eld. Samma sak när det kommer till min musik som jag utan tvekan skulle byta mot att sitta och snacka med alla andra glada ledare. Jag som trodde det skulle bli skönt att komma hem, men varje sak jag gör får mig att sakna Monäro mer.

Tack alla ledare, speciellt ni Patrullscout ledare som alltid livade upp ledarringen! Tack alla ni scouter för att ni vill åka på läger, jag hoppas att ni ska slippa ringa på klockan i ledarportalen och säga att någon är skadad, utan njuter av lägret så mycket ni bara kan.

Nu ska jag sova i min säng som inte alls påminner om mitt mysiga tält, imorgon börjar verkligheten igen.”

// Jonas som rapporterar från andra sidan.

